

List izhaja
dvakrat na mesec.

Posamezna št. 75 p

Naročnina
mesečno 1'50 D.Rokopisi se ne
vračajo.Nefrankirana pisma
se ne sprejemajo.

VOJNI INVALID

Poština plačana
v gotovini.Uredništvo in
upravljanje v
Št. Peterški
vojašnici.**Glasiilo izvršnega odbora udruženja vojnih invalidov, vdov in sirot kraljevine SHS.**

Zadruga.

Pregovor pravi: »Vsi za enega, eden za vse.« Kako koristna je ta lastnost, imamo priliko v današnjih časih videti v človeški družbi v gospodarskem, socialnem in kulturnem vprašanju. Da se narod kulturno dviga in postavi na boljše gospodarsko podlago, se je združil v organizirane skupine, kjer vsak posamezni član sodeluje s svojo močjo za skupne interese in blagobit celi družbi. Take organizirane skupine imenujemo zadruga. Zadruga so se v zadnjem času zelo močno razvile, posebno med kulturnejšimi zapadnimi narodi, kjer moremo opaziti danes velik napredek v kulturnem in socialnem vprašanju.

Že pri starih Slovanih je bilo v navadi združno življenje in sicer so imeli posamezni rodovi med seboj skupno družinsko življenje ter v vsakem oziru pomagali in skrbeli drug za drugega ter so tako v skupnih zadrugah vzajemno skupno zadovoljno živeli.

Tudi danes imamo med posameznimi slovanskimi rodovi še tak način življenja, samo počasi pojemlje, v kolikor vplivajo nanj splošni svetovni običaji.

Tako imamo tudi v naši državi, med brati Srbi in Hrvati še danes v navadi življenje v zadrugah. V posameznih domovih se nahaja po več družin s starostom na čelu ter obdelujejo in uživajo skupno zemljo, od katere uživajo koristni vsi člani v smislu medsebojnih določb. Te zadruga pa se vsled vpliva današnjega splošnega načina življenja polagoma razpuščajo in zemlja se deli med člane zadrug. Tako bo počasi lepa stara slovanska šega združnega družinskega življenja pri nas izginila.

Pač pa poleg drugih narodov narašča moderni združni sistem, pri zapadnih slovanskih narodih, posebno pri bratih Čehih, ki stoje v tem oziru že med prvimi.

Tudi pri nas med Slovenci lahko zaznamujemo na združnem polju jako lepo stališče. Za to se imamo v največji meri zahvaliti našemu stvaritelju zadrug pokojnemu dr. Kreku, kateri nam je s svojim večim, neumornim delovanjem na tem polju zelo veliko koristil. Imamo združne konzume, posojilnice, trgovine, mlekarne, vsakovrstne delavnice, elektrarne in koliko dobrih koristnih drugih naprav. Zadruga so nas postavile na večje blagostanje in veliko boljše gospodarsko podlago. Tekom preteklih dveh desetletij lahko zaznamujemo v vsakem pogledu, bodisi na gospodarskem, kulturnem in socialnem polju velik skok in zelo znaten napredek.

Gremo pa tudi naprej. Polagoma rastejo stavbe, dvorane, delavnice, tovarne itd.

Razmere v oddelku za socialno politiko.

Ljubljana, 21. avgusta 1923.

Kazenski senat ljubljanskega deželnega sodišča: preds. nadsvetnik Mladič, votanti: nadsvetnik dr. Modic in svetnik dr. Mohorič in Antloga, je pričel razpravo o tožbi, ki jo je vložilo državno pravdnitvo proti odgovornemu uredniku »Vojnega Invalida« Francu Belincu, v kateri se g. Belinc obdolžuje pregreška zoper zakon, oblastvo in javni red po § 104 srb. k. z. Obtožbo zastopa državni pravdnik namestnik Mastnak, Belinca zagovarja dr. Natlačen. V razpravni dvorani je bil navzoč šef oddelka za socialno politiko dr. Franc Goršič. — Dr. Natlačen je vprašal predsednika nadsv. Mladiča, če bo Goršič zaslišan kot prič, kar je predsednik pritrdil in na dr. Natlačenovo zahtevo g. dr. Goršiču naročil, naj zapusti dvorano.

Iz obtožbe.

Predsednik senata je nato prebral obtožnico, iz katere posnemamo: List »Vojni Invalid« je 23. marca 1923 objavil članek: »Proč s tlačitelji!« Iz

Na ta način si vzajemno v zadrugah pomagamo pri različnih panogah.

Ljudje so hitro sprevidel, kako koristen je ta sistem, zato se ga z naglico oprijemljejo. Prodrlo je v vse stanove in imamo danes veliko število zadrug z različnimi naslovi.

Tudi med našimi vrstami vojnih žrtev so se zaslišali v zadnjem času tozadevni glasovi, kako se spraviti do samopomoči, ki bo nudila koristi članstvu.

Do sedaj nismo imeli še tako močne skupnosti, da bi si mogli omisliti v tem oziru kakšno pošteno akcijo.

Ker smo se pa udružili in postali enotnejši ter jačji, je prrišlo tudi to vprašanje v veliki meri v poštev.

Pri nas smo o tem že večkrat razmišljali, toda ni bilo do sedaj prave moči, poguma in zadostnega materialnega stanja med nami.

Pred kratkim pa so sprožili to idejo naši tovariši iz drugih pokrajin.

Na zadnji plenarni seji središnega odbora se je veliko o tem debatiralo in se je tudi sklenilo, da se odpošljeta dva odposlanca k našim tovariškim organizacijam v Češkoslovaško v svrhu proučitve združnega vprašanja. V Češkoslovaški imajo namreč invalidske organizacije zelo lepo razvite svoje lastne zadruga, ki jim nudijo veliko pomoči in koristi. Imajo svoje obrtne zadruga, tovarne in tudi lastne protezne delavnice.

Na ta način bi se morali tudi mi postaviti k delu v svrhu samopomoči.

Samo od države ne moremo vsega pričakovati in skušnija preteklih let nas uči, kako slabo se ravno v naši državi briga za vprašanje vojnih žrtev.

Treba je iskati poti, da se kolikor mogoče tudi sami podpremo in nudimo našemu stanu vsaj ono, kar neobhodno potrebuje. To bi mogli najlepše s tem, da ustanovljamo gospodarske in obrtne zadruga na lastni podlagi in s pomočjo države, ki je gotovo dolžna podpirati jih vsestransko. Na primer bi se z vloženi denarnimi deleži dobili obratni kapitali, iz katerih bi si vstvarili različna podjetja, delavnice ali prodajalne. Vsak delež bi participiral na dobičku ali izgubi, ki bi pa pri pametnem vodstvu in delovanju s podporo države gotovo ne bila. Članstvu bi se nudile različne cenejše ugodnosti in precej zaposlenja ter zaslužka.

Na ta način bi se današnja socialna beda med vojnimi žrtvami omilila in rastla bi organizacija. Zato se polaga članstvu na misel in v premišljevanje, da se oprime tega važnega vprašanja in ga pomaga z nasveti in delom enkrat udejestviti.

vost g. šefa socialne politike« stavki: »Odkar je g. dr. Goršič šef socialne politike, misli, da je vse-mogočen gospod, ki lahko dela, kar se njemu poljubi ne oziraje se ne na desno ne na levo. Mnogo je pri nas ljudi, ki se hočejo s terorjem in intrigami obdržati pri svojih koritih. In med to vrsto spada tudi naš »ljubljeni« Goršič.« »Ko bi g. dr. Goršič malo preštudiral to, kar spada v njegov delokrog, ne pa vtikal svojega nosu v stvari, ki ga nič ne brigajo, ne da bi streljal takih kozlov, preko katerih gremo mi z zaničevanjem in smelom.« — »Štiri leta smo vam bili žoga, katero ste vi brcali semintja, a sedaj je počila — zato čuvajte se!«

Predsednik g. Belincu: »Vi ste v preiskavi izjavili, da prevzimate kot odgovorni urednik »Vojnega Invalida« vso odgovornost za vsebino člankov in da nastopite dokaz resnice?« — Gospod Belinc: »Pri tem zagovoru vztrajam tudi danes.«

Izvajanje dokaza resnice.

Predsednik senata nadsvetnik dr. Mladič čita nato dokazni predlog, katerega je vložil g. Belinc po svojem zagovorniku dr. Natlačenju pri sodišču 18. junija 1923. Iz prebranega dokaznega predloga posnemamo: V članku: »Nekaj za dom«, objavljenem 3. junija 1922 v »Vojnem Invalidu« se je predlagalo sklicanje ankete sporazumno z načelnikom oddelka za socialno politiko v Ljubljani in zastopniki organizacije vojnih invalidov. Dr. Goršič je takoj pozval na odgovor dva odbornika in pa odgovornega urednika »Vojnega Invalida« g. Fricka Juvana. Splošna organizacija vojnih invalidov je določila za razgovor z g. dr. Goršičem svoja odbornika g. Edvarda Roša in g. Belinca, mesto Fricka Juvana pa tajnika Udruženja vojnih invalidov Antona Ušana. Edvard Roš je bil takrat v službi statističnega odseka, Anton Ušan pri invalidskem domu, g. Belinc pa v udruženju. Ko je prišlo odposlaništvo v uradno sobo g. dr. Goršiča, se je obrnil g. dr. Goršič proti Rošu in ga odslovil z motivacijo, da je Roš njemu podrejen uslužbenec in da se zato ne more razgovarjati z njim. Dr. Goršič se je obrnil nato proti Ušanu in mu rekel: »Gospod Ušan, ja zvas cenim jako visoko kot naobraženega človeka in kot pridnega delavca v organizaciji, vendar pa ne morete še dalje izvrševati poslov tajnika v organizaciji, ker ste meni podrejen uradnik.« Ušan in Roš sta nato zapustila sobo. — Člen 25 zakona o začasni pomoči invalidov pa govori o tem, da morajo biti one osebe, ki prejema po tem zakonu državno pomoč, organizirani v Udruženju vojnih invalidov. Gospod Belinc smatra, da je bilo postopanje g. dr. Goršiča samolastno in nekorektno in da je bilo njegovo postopanje nasproti Edvardu Rošu zlasti za to nekorektno, ker ga je nekako nahrulil in bil v svojem nastopu proti njemu oduren, »da ne rečem surov«. V nadaljnjem razgovoru z g. Belincem, ki je ostal sam v sobi, g. dr. Goršič ni nič omenil ankete, marveč je zahteval od g. Belinca, da naj vpliva na odbor, da se mu pove ime pisca članka.

Nekorektno in samolastno je po mnenju g. Belinca postopal g. dr. Goršič tudi, ko je prišel pooblaščen po glavnem odboru g. Juvan v družbi dveh tovarišev k njemu kot takratnemu namestniku šefa oddelka za socialno politiko intervenirat v raznih invalidskih zadevah; g. dr. Goršič ga je med vrati svoje sobe ustavil in ga z brahijalno silo pahnul skozi vrata, ki jih je nato zaprl za njim.

Zakon o začasni pomoči invalidom določa, da gre invalidom ne glede na njihovo delanezmožnost izključna ali vsaj prvenstvena pravica do prvih mest v javnih in samoupravnih službah. Dr. Goršič je pa zavzel stališče, da gre taka prednost le invalidom, ki so nad 50 odstotkov delanezmožni, dasi je njegov prednik dr. Breclj dosledno zastopal stališče, da ne gre delati razlike med invalidi nad 50 in pod 50 odstotki. Kljub temu je izdal gospod dr. Goršič okrožnico, ki dovoljuje gotove prednosti le nad 50odstotnimi invalidi.

Koncem februarja 1923 so reducirali pri invalidskem oddelku šest uslužbencev, ki so bili vojni invalidi, dasi pridržuje člen 16 v zvezi s členom 1. in 4. zakona o začasni pomoči invalidom izključ-

no ali prvenstveno pravico do mest v javni in samoupravni službi. Redukcije pa niso bili deležni ljudje, ki niso vojni invalidi in so ostali na svojih mestih tudi ženske moči.

Po čl. 18 invalidskega zakona gre invalidskim organizacijam v prvi vrsti pravica pri podeljevanju raznih javnih koncesij. Ko je še g. dr. Breclj vodil invalidski oddelček, so se sklenile pod njegovim vodstvom pogodbe s 33 kinopodjetji o plačevanju odstotkov od vseh dohodkov z namenom, naj bi se krili s temi odtegljaji stroški organizacije same in se pospirali najbednejši invalidi. Invalidi so dobili leta 1922. na opisani način okroglo 152.000 Din. Ko je postal g. dr. Goršič načelnik oddelka ministrstva za socialno politiko, je započel akcijo z namenom, da se vsi ti dohodki odvzamejo organizaciji invalidov in prepuste takozvanemu narodnemu fondu, ki pa pravno še ni obstojal, ker še nima niti lastnih statutov, niti lastne organizacije, niti lastnega premoženja.

Na občnem zboru Udruženja vojnih invalidov 11. marca 1923 je bil za predsednika izvoljen invalid Stanko Tomač, kot odbornik pa med drugimi tudi Franc Krušič, ki sta bila oba uslužbenca pri oddelku ministrstva za socialno politiko v Ljubljani in bila g. dr. Goršiču podrejena uradnika.

Po občnem zboru 12. marca dopoldne je pa g. dr. Goršič poklical k sebi izvoljenega predsednika Stanka Tomača in ga kratkoma postavil pred alternativo, da naj se odloči, ali ostane še nadalje

predsednik invalidske organizacije ali pa še nadalje v službi kot njemu podrejen uradnik, češ, da oboje ni mogoče in da se mora odločiti za eno, pa brez vsakega odloga. Kategorično je g. dr. Goršič odklonil dovoliti en dan pomisleka. Končno ga je prisilil k izjavi, da odloži predsedstvo organizacije. Na podoben način je vplival tudi na odbornika Fr. Krušiča, ki se pa ni pustil terorizirati, na kar ga je g. dr. Goršič odvedel k višjemu komisarju dr. Suhaču, da se je tamkaj sestavil zapisnik z njim.

Nato je g. dr. Natlačen podal še obširne nadaljne dokaze glede samolastnega in nekorektnega delovanja dr. Goršiča, glede šikaniranja podrejenega uradništva, glede njegove uradne kvalifikacije, glede njegovih postranskih zaslužkov itd.

Senatni predsednik je po kratkem posvetovanju objavil sklep, da se vsi ponudeni dokazi dopuste, da se spisi vrnejo preiskovalnemu sodniku v svrhu izvedbe dokazov in da se razprava preloži.

Opomba uredništva.

Že iz tega tovariši invalidi izprevidijo, s kom vse se ima boriti naša organizacija. Vkljub temu, da je kralj Aleksander protektor našega Udruženja, vkljub temu, da nam začasni invalidski zakon zajamčuje gotove pravice, se nam povsod in pri vsaki priliki mečejo polena pod noge.

Ker bo ta pravda poučna in zanimiva, bomo o poteku poročali.

Mariborska resolucija.

Na shodu v Mariboru, o katerem smo že poročali v naši prejšnji številki, se je dne 29. VII. t. l. sprejela sledeča resolucija:

Invalidi, vojne vdove in sirote, zbrani na gori imenovanem shodu zahtevamo z vso odločnostjo:

1. da naš projekt inval. zakona takoj pride v pretres v zakonodajnem odseku in pri prvem zasedanju narodne skupščine.

2. da ministrstvo za soc. politiko izda odlok ali naredbo vsem podrejenim stanovanjskim uradom, da nezaščitenim dosedanjim posestnikom razpisanih trafik, odstopijo s trafikom vred tudi lokale reflektantom vojnih žrtev.

3. da invalid. odsek v Ljubljani takoj razdeli po prošnjah vso zalogo oblek v skladišču, ter zahteva od ministrstva za novo nabavo potrebni kredit.

4. protestiramo kar najenergičneje proti redukciji državnih nameščencev invalidov in zahtevamo odločno ponovno njihovo namestitev.

5. zahtevamo, da ministrstvo za socialno politiko odobri invalidskemu odseku v Ljubljani potreben kredit za vse zaostale kakor tudi tekoče pokojnine vojnim žrtvam, ter za začasno pomoč, kakor tudi za podpore v obliki obleke ali denarju, kakor predvideva člen 2. zač. inv. zakona.

Ministrstvo za socialno politiko v Beogradu je s svojim odlokom z dne 17. VIII. 1923,

št. 83.153 odgovorilo na spredaj navedeno resolucijo sledeče:

Izvršnemu odboru v Ljubljani.

V zvezi s tamkajšnjim dopisom št. 3199 od 6. VIII. t. l. mi je čast obvestiti udruženje, da je ministrstvo sprejelo resolucijo od 4. VIII. t. l. na znanje. Z ozirom na zahteve, katere vsebuje ta resolucija, mi je čast dostaviti sledeči odgovor:

1. Projekt invalidskega zakona je pripravljen in se izroči narodni skupščini pri prvem zasedanju.

2. Dodeljevanje stanovanjskih prostorov se vrši napram obstoječim zakonskim predpisom po pristojnih stanovanjskih odborih.

3. Invalidski odsek v Ljubljani ne more takoj razdeliti vse zaloge oblek, ker mora iz ekonomskih ozirov pridržati za vsako eventualnost gotovo rezervo.

4. Redukcija državnih uslužbencev se vrši v eminentno državnem interesu ter se napram invalidom postopa s posebno pažnjo in velikim obzirom.

5. Ministrstvo za socialno politiko je storilo vse potrebno, da bi se čim preje otvoril kredit za izplačevanje invalidskih pokojnin in podpor.

Pomočnik ministra za socialno politiko:

P. Protić m. p.

PODLISTEK.

Iv. Vuk:

Moja pot na kongres invalidov.

Ladja zaokrene svoj nos in mi gledamo v teh kamnitih zgradbah Dioklecijanovega mesta. Panorama mesta je krasna in popolnoma odgovarja ozadju — tistim okamenelim valovom planin.

Izmed vseh se vidi, kakor postavljen najvišje, zvonik cerkve sv. Dujma, ki je iz rezanega kamnja sezidan in tako visok, da nisem mogel priti do vrha, dasi sem bival že v različnih višavah. Zidan je iz kamnja Dioklecijanove palače, a cerkev sama je njegov mavzolej (grobišče).

Ko smo stopali iz parobroda, sem iskal z očmi tovariše, ki bi nas naj pričakovali.

Zagledal sem jih in mahnil k njim, zadovoljen, da sem enkrat zopet na suhem in da sedem k poštemu kosilu, ki smo ga bili že vsi potrebni.

To se nam je tudi izpolnilo. Ko smo v hotelu »Balkan« zadostili zahtevam želodca, smo dobili v nekem penzjonatu na Marjanu svoje sobe. Pol ure daleč od »Balkana«.

Pol ure je dovolj daleč, a ni nam bilo žal. Najlepši del mesta je to in penzjonat je bil čist in spalo se je izvrstno. Mislili smo, da imamo opravka z gospodarjem Hrvatom ali Srbom in smo govorili (lomili, da sem iskren) hrvatski. On pa je odgovar-

jal slovenski. Zopet en »Kranjec«, ki ga ljudsko štetje ne omenja, sem pomislil.

Nazaj v mesto grede smo šli mimo židovskega pokopališča. Pod cipresami so položene marmorne plošče z napisi — spomeniki umrlih.

Splita ne bom opisoval in njegovih znamenitosti. Kogar zanima, naj si poišče knjigo. Ker ni mogoče v kratkih besedah opisati veličine Dioklecijanove palače in njene obsežnosti, v sobanah, v katerih sedaj stanujejo ljudje — ki niso Rimljani. Povem naj, da smo lezli tudi v tisti visoki stolp, ki nas je pozdravljajl tja na morje. In tu sem prvič čutil, da nisem več tako trden v glavi in nogah, kakor sem bil. Že skoro na vrhuncu, so se mi jele tresti noge in moral sem se krčevito držati, da me ni nekaj Nepoznanega potegnilo v strašno globino, na trg pred cerkev, ki je tlakan s širokimi štirikotnimi kamenitimi ploščami. Ko sem se splazil nazaj, sem si te plošče ogledal bolj natanko in tuhtal, koliko bi pač ostalo na njih od mojega invalidskega telesa, če bi »skočil« iz tiste višine, kakor me je vabilo Nepoznano. Bogme, še drug dan so me bolele mišice v bedrih vsled tega. Tovariši, ki so dospeli do konca in se vrnili, so se mi posmehovali. Lahko, saj so bili še vsi precej mladi in tudi precej mlajši od mene. V njih letih bi jaz splezal celo na Himalajo (če bi bila pri Ljubljani, kajpada) a ne na tale stolp sv. Dujma.

Drugi dan se je začel kongres, o katerem pa naj govori nekdo drugi in piše o njem, kakor hoče. Mene je zanimal največ le v tistih trenutkih, ko smo

se pripravili za oslovsko senco, in si radi nje malone skakali v želodce.

Kakor je že navada pri vseh kongresih, da se naredi tudi kak izlet, da se pomirijo napeti in razdraženi živci delegatov in da se obenem ogleda znamenitosti tistega kraja, so domačini povabili tudi nas v Trogir.

Smešno se mi je zdelo od nekaterih delegatov, da so z veliko gesto izjavljali:

»Invalidi so nas poslali, da rešujemo važna dela a ne da delamo izlete«.

Ko smo bili na izletu, sem videl, da so se ti najbolj zabavali in veselili.

In pravilno sem jim odgovoril.

»Ničesar ne zamudimo. Ker po izletu lahko delamo naprej«.

Domačini, ki so nas povabili, pa so nekoliko užaljeni dejali:

»Gostoljubje naše odklanjate?»

... Košček jugoslovanske zemlje se bojite ogledati? Priliko, videti znamenitosti kraja zame-tujete? Po kaj ste pa prišli v Split? Zborovat? To bi pač lahko kje bližje, a ne tako daleč«.

Jaz sem se strinjal z njimi. Samo bedak se more hudovati nad tem. Samo tisti, ki ne ve, da treba človeku spoznati šege in navade drugih, da lahko živi in se razume z njimi, je proti izletom, ki niso pravzaprav nobeni izleti, nego poučni ogled bližnjih krajev in njih posebnosti. Zato se tudi sklicujejo kongresi sedaj v tem, sedaj v onem kraju.

Navodila.

(Nadaljevanje.)

Ocena revizijske komisije o nesposobnosti in kategoriji invalidov je pravomočna. Proti njej ni pritožbe.

§ 15.

Godili so se slučajji, da so poedinci, ki so med vojno bolehal, radi dokazov prinesli zdravniška spričevala, ki so bila izdana že po vojni. Komisija za pregled in invalidska sodišča so take dokaze uvaževali. Bili so slučajji, da so v teh izpričevalih zdravniki dajali mišljenja, da je ta bolezen posledica vojne.

Komisije naj obračajo pažnjo, da take listine ne morejo biti popolna dokazila, temveč je treba poleg njih zahtevati dokaze, katere predvideva zakon, namreč, da je bolezen v resnici zadobljena pri vršenju vojaške službe in dolžnosti, in da je zapustila posledice, ki dotične napravljajo nesposobne za delo.

Istotako imajo komisije pregledati uverenja poedinih oblasti, katera so izdana poedincem, da je njihova bolezen posledica vojne in naj se navedejo dokazi, katere zahteva zakon.

§ 16.

Končne besede § 93 pravilnika za izvršnje zakona o zač. pom. invalidom, ki se glase: »ali za katere se more dokazati, da jih je nezakonski oče prostovoljno izdrževal«, ne velja, ker je v nasprotju z zakonom (čl. 20 toč. VI.) zato so rešitve po katerih so takim otrokom prisojene podpore nezakonite.

§ 17.

Z zakonom o začasni pomoči od 28. XII 21. ni predvidena profesionalna nesposobnost niti povečan procent radi tega, ampak je predvidena samo nesposobnost za delo. Napram temu ako je kateri osebi z ozirom na njeno zaposlenje podeljen večji odstotek kakor ji pripada, se ima zmanjšati na zakonsko mero.

§ 18.

Čl. 32 zakona o začasni pomoči od 28. 12. 1921 in čl. 23 zakona o podpori vojaškim invalidom predvidevata, da more biti invalidova nesposobnost stalna ali začasna in da se morajo začasni invalidi vsako leto o priliki rekrutiranja pregledati.

Komisije morajo gledati, da ni kdo oglašen stalno za invalide, kateri se po naravi hibe ali boleznii more popraviti. V takih slučajjih naj se izvrši ponovni pregled in utrdi pravo stanje invalidnosti napram navodilom za ocenitev nesposobnosti. Ako se utrdi razlika, naj se postopa po čl. 35 zakona o dvanajstinah.

O priliki ponovnega pregleda bodo komisije diagnozo hibe ali boleznii postavile v sklad z navodili za ocenjevanje nesposobnosti invalidov t. j. citirajoče opis iz navodil postavile odgovarjajoče procente.

Pri diagnozi »Miocarditis« se mora označiti številko pulsa v miru in po hitrem kretanju in kjer je le mogoče tudi krvni pritisk.

Za popolne in stalne invalide so oglašene osebe, ki so болоvale na pljučni tuberkulozi pred balkanskimi vojskami, one pa, ki so obolele na tuberkulozi v vojski, morejo biti spoznane samo za začasne invalide. Za polnega invalida more biti spoznana oseba, ki je zgubila vid na enem očesu leta 1908, na drugem pa 1915 tudi ako ni bila na zadnje v vojni dolžnosti, da ne bo odbita od pomoči.

Prisoja se 70 odstotkov osebi, ki je gluha na eno uho in naglušena na drugo, akoprav je v navodilih str. 53 pod V. a. določen procent za to 30 odstotkov. Oglašujejo se za stalne invalide osebe obolele na malariji tudi ako ni nastopila kahekcija in nesposobnost za delo, a oni s to obolelostjo ne morejo biti invalidi na osnovi navodil za oceno nesposobnosti (stran 73). Ali na primer »artorioskloroza« katera je na mah posledica starosti ali »siphilis« nista v navodilih za oceno nesposobnosti, tudi nista vzeta kot zasebni bolezni, radi tega se po njih ne more nikogar roglasati za invalida. Le »artorioskloroza«, ki se omenja na str. 65 navodil se nanaša samo na velike krvne sodbe pri malem razširjevanju srca in pri mani srca za dobro kompenzacijo in označena 0.20 odstotkov. Toda tudi v tem slučaju se mora ugotoviti, da je ta bolezen posledica vojne službe.

Za notranje nevrologije predvidevajo navodila največje procenete 30 odstotkov, napram temu pa se ima odrejevati.

§ 19.

Komisije naj pazijo na točko 30 odst. 12 navodil za ocenjevanje o čemur se mora posebno voditi račune, ko se ocenjuje nesposobnost po obliki itralizi in progresivni paralizi — kateri sta na mah posledici poprejšnjega siphilisa — kakor tudi po histeroneurasteniji.

§ 20.

§ 127 pravilnika k invalidskemu zakonu predvideva kako se računajo procenti v slučaju večih hib ali bolečin. Komisije naj pazijo, da revidirajo tudi to, ali so procenti nesposobnosti pravilno izračunani in ako so bili stvarni razlogi za to.

§ 21.

a) Po pregledih predmetov invalidov, vdov in sirot, pri katerih razvidijo, da je pokojnina nepravilno in nezakonito prisojena, naj komisije rešijo, da se pokojnina ustavi in rešitve s predmetnimi spisi dostavijo ministrstvu za socialno politiko radi nadaljnega postopanja po čl. 35 zakona o dvanajstinah.

b) Vse predmete, katere komisije najdejo, da so v skladu z zakoni, naj dostavijo ministrstvu za socialno politiko s svojimi odločbami za vsaki prgled posebej.

c) Ako komisije pri svojem delu ne bodo mogle revidirati kakega predmeta, naj sibo radi nezglasitve pozvanega, ako je pregled potreben, ali radi česa drugega, naj take predmete dostavijo s pojasnjenjem ministrstva za socialno politiko. Istotako naj poročajo, ako tekom dela razvidijo, da gotova oseba prejema pokojnino, a predmet ni predložen komisiji za revizijo.

§ 22.

Invalidi, katere komisija najde, da jih bo treba ponovno pregledati, se bodo pozivali preko pristojnih upravnih oblasti z odreditvijo dneva pregleda. Pozvani morajo pozivom slediti.

Oni, ki ne bi pozivu sledili vsled težke bolezni ter izostanek opravičili z dokazilom državnega zdravnika, v katerem mora biti označena bolezen in njeno trajanje, kjer pa ni zdravnika v okraju pa s potrdilom občinskega urada, bodo komisije naknadno pozvale na pregled. V slučaju, da ne bodo pregledani in njihov predmet ostane nerevidiran, bodo komisije istega poslale v smislu čl. 21 toč. b) teh navodil ministrstvu za socialno politiko.

§ 23.

Komisije prično z delom 1. avgusta 1923.

§ 24.

Komisijam s priporočam, da izvršujejo poverjeni jim posel najmarljivejše in najvestnejše držeče se svojih navodil in imajoče pred očmi cilj, v katerem se revizija vrši.

13. julija 1923

Minister za socialno politiko:

Dr. Ninko Perić m. p.

Naše gibanje.

Znaki. Oddaja znakov je zadnji čas nekoliko zaostala. Videti je, da jih še dosti naših članov nima. Zato naj hitro vsak stori svojo dolžnost in pride k svoji podružnici po znak.

Veselica: Dne 2. 9. t. l. se vrši pri podružnici v Slovenjgradu na vrtu hotela »Balkan« veselica s srečolovom in plesom v prid najbednejšim žrtvam za nabavo usnja.

Dne 8. 9. t. l. pa se vrši v prostorih pri tovarišu Pogorelčniku veselica v Zgornji Vižingi.

Po veselicah se bo članstvo fotografiralo za legitimacije.

Pred veselicami pa se vrše shodi.

In ker nas je bila večina mnenja in nismo mogli odreči gostiteljem, smo se popoldne na posebni ladji, z godbo odpeljali v Trogir. Po potu smo gledali obrežje, posejano z vasicami — sedem Kastelov — ki so bili nekdanj trdnjave Benečanov proti napadom Turkov.

Tudi Trogir je bila taka trdnjavica. Prvi so jo postavili Grki, potem so tam bili Rimljani, potem Benečani... Povsod se vidijo krilati beneški Levi — evangelist Marko z odprto knjigo, kjer stoji napisano:

»Pax tibi Marko, evangelista meus«.

Kako so Benečani razumevali tisti »pax«, vemo iz zgodovine.

Poleg mnogih znamenitosti, ki sem jih videl, je nad severnimi vratmi Trogira suha (če se ne motim smrečica. O tej smrečici pripoveduje D'Annunzio, da ozeleni zopet tedaj, ko pridejo Italijani v mesto. In trogirski »neodrešenci« verjamejo tej neumnosti, kakor sv. pismu.

Zanimal me je tudi mašni plašč, ki je narejen iz plašča neke Turkinje, žene bogatega paše. Gledal sem ga in mislil:

»Ženska ga je nosila mohamedanka... sedaj pa krasi ledja mašnika, darujočega daritev Kristu. In s tem se bahajo trogirčani in mislijo, da je to znamenitost«.

Ko sem si ogledal tri Ticianove slike v cerkvi, sem žel, da pogledam, kaj suše trogirčani na rjuhah. Videl sem namreč pri prihodu cele vrste razgrnjenih rjuh in ko sem potem vprašal in pogledal, so

bile to kamilice. Trogirčani jih sejejo in potem žanjejo in suše. Sveže se prodajajo za 30 din 1 kg; a suhe 1 kg za 100 din.

Na trgu pred hotelom smo imeli skupen obed.

Godba je igrala, fotograf je fotografiral, mi smo pa jedli in pili. Otroci so v gručah gledali z ustmi in očmi in tudi ostali prebivalci so se zbirali. Saj je bilo dovolj znamenito gledati ljudi, ki so v najlepših letih, a jim manjkajo roke, drugim noge, zapet ta je slep na eno oko...

Ko se je nagibalo solnce na zaton, smo odpluli iz Trogirja. Most, ki veže otoček z drugo obaljo se dvigne, ladja zaplava mimo in ko se most zapre vnovič, zaigra godba in stotine rok nam maše še v pozdrav.

Po poti v Split smo se še ustavili v vasi, ki pa je podobna majhnemu mestecu, ki nosi ime Kastel stari (stari grad). Večerjali smo tu, pili slovenske pesmi in pili črno dalmatinsko vino.

Vsa vas je stala okrog nas in videl sem med njimi tudi take, ki še niso večerjali.

Dal sem enemu svojo večerjo in videl sem, kako jo je stisnil k sebi, kakor najdražji zaklad.

Spomnil sem se legende o bogatinu in ubogemu Lazarju... Dasi nismo bili bogatini, vendar bogatejši smo v tistem hipu od lačnih revežev v kljub temu bili...

Ob 10. zvečer smo se vrnili v Split in čez pol ure se je že nadaljevalo zborovanje. Zamujeno na izletu smo nadomeščali.

nesrečnih vojnih žrtev. Zelo blagega srca se je izkazal gosp. načelnik finančne kontrole v St. Juriju ob Pesnici Streiner, ki je šel našemu poverjeniku tov. Pavlič-u v vsakem oziru na roko. Tudi orožništvo pri St. Kungoti je v tem oziru vse pohvale vredno. Godba, pod vodstvom Dermuth Ludovika iz Svečine je bila izvrstna. Vsem dobrotnikom, ki so z različnimi čini in darovi, s sodelovanjem ter posetom naše prireditve, pripomogli do lepega uspeha, izrekamo našo najiskrenejšo zahvalo in prosimo, da bi nam šli tudi v bodoče na roko. — **Udruženje vojnih invalidov podružnica v Mariboru.**

Organizacija vojnih vdov v Ljubljani se je vsled sklepa občnega zbora razšla. Pokrajinska uprava je razpust te organizacije potrdila. Svoj čas so neke nezadovoljne vdove izstopile iz naše Splošne organizacije invalidov in vdov ter so si ustanovile lastno organizacijo, katero sedaj razpuščajo in pristopajo nazaj k našem udruženju.

Razgled po svetu in domovini.

Poroka. Dne 28. t. m. se je poročil na Brezjah odbornik izvršnega odbora in predsednik nadzornega odbora iz Ljubljane tov. Miroslav Osana z gospodično Hermino Dietz, učiteljico. Našemu vrlenu sodelavcu najiskrenejše čestitke in obilo sreče.

Poročil se je dne 15. t. m. naš tovariš France Špan z gđc. Slavjo Weiss-ovo v Drasičau pri Metliki. Bilo srečno.

Uradniški zakon, ki ga je kralj že podpisal, bo objavljen v »Službenih Novinah« 1. septembra in bo stopil takoj v veljavo. Do tega roka bodo zbrala vsa ministrstva vse potrebne podatke o činovnikih in njihovih kvalifikacijah in jih izročila ministrstvu pravde kot izvršilcu zakona, kakor je določeno v zadnjem členu novega uradniškega zakona.

Italija sega po Triglavu. Italijanske čete so prešle čez mejo in pobarvale Aljažev stolp v italijanskih barvah ter razobešavajo svojo zastavo.

V Zagrebu se je vršil evharističen kongres, na katerem je bil tudi zastopnik vlade, minister ver dr. Janjič. Udeležilo se ga je 50 tisoč Hrvatov, 4 do 5 tisoč Slovencev z tremi godbami in celotni jugoslovanski episkopat.

Evharistični kongres in zagrebški žeparji. Kljub temu, da je policijsko ravnateljstvo v Zagrebu zaprlo v nedeljo ob času teoforične procesije vse notorične žeparje, je bilo med procesijo izvršenih mnogo žepnih tatvin. Žeparji so se vsuli v Zagreb iz vseh krajev ter so imeli zelo plodonosen dan. Okradenih je bilo več sto udeležnikov kongresa, posebno udeležnic. Žeparji so odnesli za več stotisoč denarja in drugih dragocenosti. Nekateri okradenci so tatvino prijavili policiji, večina okradenih pa je odšla mirno na svoj dom.

V Zagrebu se vrši konferenca jugoslovanskega episkopata pod predsedstvom papeževnega nuncija. **Trboveljski štrajk rudarjev** je baje političen štrajk, poroča komandant V. orožniške brigade vladi v Beograd in predlaga, da se proti štrajku nasopi z vso odločnostjo. Čudna zares taka politika, kjer krulijo želodci.

Trboveljski štrajk rudarjev je baje političen štrajk, poroča komandant V. orožniške brigade vladi v Beograd in predlaga, da se proti štrajku nasopi z vso odločnostjo. Čudna zares taka politika, kjer krulijo želodci.

Trboveljski štrajk rudarjev je baje političen štrajk, poroča komandant V. orožniške brigade vladi v Beograd in predlaga, da se proti štrajku nasopi z vso odločnostjo. Čudna zares taka politika, kjer krulijo želodci.

Računal sem, da po kongresu ogledam Dubrovnik in se popeljem po Bosni in od tam v Ljubljano.

Ali čas ni dopuščal. Moral sem se, hočeš-nočeš, vkrcati zopet na »Kosovo« in hajd nazaj v Bakar. Tam sem plačal svoj dolg — porcijo morskih rakov in da se dolgočasimo do vlaka — časa je bilo 6 ur — smo se odpeljali v Sušak, da vidimo, kako straži karabinjer železniški most, na katerem je cel kup bodeče žice.

Čudna je bila tista meja, bogme, vredna današnjega časa.

Dvigajo se hiše Sušaka in iz tretjega nadstropja pljujejo prebivalci skozi okno na — Reko, iz drugega pa mečejo čike od cigaret na njo.

Gledal sem v duhu dobo, ki prihaja, ko bo Reka pod italijanskim grbom in žal mi je postalo bodočih invalidov, ki bodo nastali vsled tega. Italija se bo čutila razžaljeno in dajala bo demarše Jugoslaviji:

»Včeraj zvečer je nekdo iz Jugoslavije, ki je v tretjem nadstropju, pljunil na Italijo. Danes zjutraj pa je vrgel zopet nekdo od tam čik, ki je padel v Italijo.«

Pa bodo zarožljale strojnice i zakašljali topovi. Nove sile bo dobilo »Udruženje vojnih invalidov«.

Ko sem po nočni vožnji stopil na tla Ljubljane, z gramozom posute, je ravno jutranje solnce preganjalo meglo...

Po ulicah so stavili mlaje, zakaj, bilo je Telovo.

(Konec.)

V Srbiji so se vršile občinske volitve. Povsod so dobili vecino radikali — ali kri je pa tudi tekla. Neke se so upravljala na predlog Italije, ki ga je naša vlada sprejela tako, da parlamentarna komisija prevzame začasno upravo Reke in sicer tako, da Baros in Delta spadata pod upravo komisije in tvorita z Reko skupaj eno carinsko ozemlje. Naša vlada se tudi odreka pravici, ki se ji priznava po rapalski mirovni pogodbi, da sme na Reki vzdrževati vojaški oddelek v svrno miru in redu. — Tako se štiti ugled države.

Povratek jugoslovanskih internirancev iz Madžarske. Madžarska vlada je dala takoj po prevratu internirati veliko število jugoslovanskih državljanih v zloglasnem taborišču Zalaegerszegu. Vsa prizadevanja osvoboditi te nesrečnike iz njihove neprostovoljne sužnosti, so bila dolga leta brez uspeha. Šele v najnovejšem času se je dosegel sporazum z madžarsko vlado glede oprostive internirancev in na podlagi tega sporazuma je madžarska vlada izpustila iz taborišča 15 internirancev, ki jih je jugoslovanski konzul v Budimpešti priznal za naše državljane.

Redukcija na železnici. Pri sarajevski direkciji železnic je izvršena te dni redukcija uradništva. Uprava je predložila samo 12 uradnikov, da se reducirajo, toda ministrstvo jih je odpravilo kar 60. Oni, ki imajo preko 10 let službe, so dobili pokojnino, s 5 leti službe odpravnino, drugi pa eno mesečno plačo naprej.

Zavlačenje naprave mornarjev. Vlada je pozvala potom pomorske oblasti, da uredi plovo po Jadranu. Morska oblast je pozvala podjetnike in delavske organizacije k poravnavi. Delavske organizacije so izjavile, da prično z delom na podlagi dogovorov, podjetniki pa odklanjajo posredovanje.

Fašisti spravljajo orožje v Jugoslavijo. V Trstu so zasedli ladjo, na kateri j ebilo 32.000 strojníc in drugega vojnega materiala. Material je najbrže iz vojaških skladišč. Vrší se preiskava.

Albanci iščejo kralja. Nekateri hočejo za kralja rumunskega princa, drugi pa personalno unijo z Jugoslavijo.

Kje je Radić? Tako se sedaj vse vprašuje. — Radić je politični petelinček, ki kriči kakor žaba v mlaki ter se vedno ravna po situaciji. Njegova gesla so avtonomija, republika, samostojna hrvaška država in podobne zahteve, ako pa bodo prilike nanesle, bo pa tudi najvnetejši monarhist, kakor je že bil. Iz poročil je posnemati, da je bežal v inozemstvo. Prepeljal se je skrivaj čez Dravo na Madžarsko. V Budimpešti pa je dobil potni list za Avstrijo in London. Ko jo je Radić popihal čez mejo, je izšel baje ukaz, da naj ga oblasti zapro. Radićeva stranka obeta novo taktiko.

Profesor Reisner odloži poslaniški mandat, poslanec pa postane dr. Ravnihar.

Novi tiskovni zakon izdelujejo v belgrajski vladi. Ta načrt še ni definitivni. Med določbami zakona je, da sme sodišče ustaviti časopis, ako ta žali državo. Za žaljenje vse mogočih tu-in inozemskih funkcionarjev sme oblast časopis zapleniti. Ako je urednik časopisa dvakrat obsojen po tiskovnem zakonu, pa sploh ne more več izdajati lista.

V Ljubljani se je vršila glavna skupščina »Šumarskega udruženja« dne 20. in 21. t. m.

Sedanji policijski komisariat v Mariboru bo, kakor smo se informirali, z ozirom na bližino meje spremenjen v policijsko direkcijo, kateri bosta podrejena policijska komisarijata v Ptujju in Celju.

Državnozborske volitve v Češkoslovaški bodo imeli že do 16. septembra.

Nemčija je začasno sistirala dobave na račun vojne odškodnine Jugoslaviji in Grčiji. Nemčiji sovražno časopisje trdi, da hoče Nemčija s tem izvajati pritisk. Nemčija se pa opravičuje, da peša njena industrija in da je to le njen začasni ukrep. Naša vlada je že proti temu protestirala.

Delo za olupšavo češkoslovaške dežele. Ministrstvo javnih del češkoslovaške države namerava obsaditi regulirane reke z drevjem. Istotako bo dal železniški minister nasaditi sadno drevje ob vseh železniških progah. — To je jako moder ukrep, le škoda, da niso tudi naši ministri prišli na to misel.

Nova nemška vlada sestavljena. Kancler in ob enem minister zunanjih zadev je dr. Stresemann. V svojem govoru je novi kancler povdaril, naj inozemstvo nikar ne misli, da je nova vlada znak nemške slabosti, ampak ova vlada bo najmočnejša vlada v svojem odporu, ker je zasnovana na široki ljudski podlagi. Nato je govoril o angleški noti in rekel, da je nemška vlada popolnoma zadovoljna, če se diplomatski dokumenti objavijo, in še bolj zadovoljna, če se odločitev o upravičenosti zasedbe Poruhrja predloži nepristranski komisiji.

Turški državni zbor je na svoji tretji seji izvolil Mustafa Kemal-pašo za svojega predsednika. Ismet-paša, ki je bil ob povratku iz Lozane v An-

gori sprejet z velikim navdušenjem, je drugi predsednik. Kemal-paša je predsedniško mesto sprejel, ter razložil program vlade.

Nemška marka strašno pada. Za 1 dolar se plača 7 milijonov mark.

Kilogram konjskega mesa 1 milijon papirnatih nemških mark. Iz Berlina poročajo, da zadnje dni strahovito narašča draginja. Tako se draži tudi konjsko meso, ki se prodaja 1 kg po 1 milijon papirnatih mark.

Izvanredna vročina na Francoskem. Na južnem Francoskem razsaja te dni taka vročina, kakoršne že ni bilo 100 let. V Roussillonu je dosegel termometer 40 stopinj v senci in 54 stopinj na solncu. V Perpignanju in okolici je bilo polno slučajev solnčarice. Tamkajšnji škof je odredil vsakdanje molitve za dež, katerega ni bilo že od 27. aprila.

Volitve v Ameriki. Po Hardingovi smrti je začasno prevzel mesto prezidenta njegov namestnik Calvin Coolidge, ki bo na vladi do volitev. Volitev novega prezidenta se vrši v novembru l. 1924. in izvoljeni prevzame svoje državniške posle začetkom marca 1925. leta. Pri volitvah bo poleg dveh največjih strank, republikanske in demokratske, igrala važno vlogo tretja stranka, ki bo združila v svojih vrstah vse nezadovoljne elemente. Znani voditelj ameriškega delavstva Compers namerava nastopiti z močno delavsko opozicijo, usmerjeno proti obstoječemu režimu. Na čelu nove stranke pa bo republikanski senator Ggonson. Poleg teh dveh stopa na površje političnega življenja tudi znani bogataš Ford, ki je v javnosti zelo priljubljen. Demokratska stranka namerava podpreti njegovo kandidaturo. Mesto prezidenta je torej predmet živahne volilne kampanje.

Razno.

Malo zdrave krvi za rešitev bolnika. Pred nekaj dnevi je voditelj bolnice v Greenwichu v londonskih listih priobčil povabilo, da bi prišel eden ali drugi zdrav možki v bolnico, kjer bi mu odvzeli nekoliko krvi, s katero se da ozdraviti nekega bolnika. Obljubila se je tudi primerna nagrada. Voditelj bolnice ni nič kaj upal, da bi se kdo odzval temu vabilu, zato pa je bil zelo presečen, ko se je takoj drugo jutro po razglašenem vabilu oglasilo 50 krepkih možkih, ki so bili vsi pripravljeni dati zahtevano kri za bolnika. Zdravniki so izbrali enega, ki se jim je zdel najbolj zdrav, in mu odvzeli potrebno količino krvi. 50! — Posledica nezaposlenosti.

Angleški humor. »George in jaz sva imela včeraj hud prepir radi proslave najine zlate poroke.« To je zlo. Koliko časa sta pa poročena? — »Tri dni.« Pri neki regati v Londonu je bil neki klub vladnih uradnikov diskvalificiran, ker so prekmalu pričeli. Ko so to šefu urada, v katerem so uradniki nastavljeni, javili, je vzkliknil: »To je največje presenečenje v mojem življenju. Nisem smatral nikdar mogočim, da prične kakšen uradnik prezgodaj.« — Moč in pamet. »Moj dečko,« je rekel sivolasi gospod. Ti vprašuješ kakšna je razlika med močjo in pametjo. No, močno je, če gre kdo v prvovrstno restavracijo, ne da bi dal natakarju napitnine. »Lepo,« je odvrnil sin. »In pamet?« »Pametno je, če dotični drugi dan kosi v drugi restavraciji.«

Ne navaden slučaj telepatije. Redek slučaj telepatije se je odigral te dni v Solunu. Neki mladi častnik se je v veseli družbi prijateljev sprehajal po mestu in med pripovedovanjem so zašli v neki gozd. Nenadoma se je častnik zagledal v deblo nekega drevesa ter je obledel in se stresel. Ko se je enkoliko osvestil je začudenim prijateljem izjavil: »Popolnoma razločno sem videl svojega očeta na smrtni postelji.« Vrnil se je nato v mesto in se s prvim vlakom odpeljal v domači kraj. V hiši je našel mrtvega očeta. Kostatirali so, da je oče izdihnil baš v tistem času, ko je sin stal pred deblo v gozdu.

Zračni bicikelj. V Daytonu v državi Ohio v Ameriki je neki obrtnik izvršil poskuse z novim tipom aeroplana, ki ga gonijo noge. Ta »zračni bicikelj« je dosegel lepe uspehe. Dvignil se je v zrak nekaj nad 6 metrov in to na distanco okoli 600 m.

10.800 m višine z aeroplanom. Iz Pariza poročajo, da se je dvignil letalec Sadi Lecointe s svojim aeroplanom do višine 10.800 m.

Najnovejše vesti iz Marsa. V astronomskih krogih so vzbudile precejšnjo senzacijo najnovejše vesti, ki jih je sporočil angleški astronom P. M. Ryves, ki se že več let bavi s proučevanjem Marsa s svojim velikim teleskopom na Tenerifi. Ta otok v Atlantskem oceanu je bil izbran za opazovanje.

Profesor Ryves je prišel do zanimivih rezultatov, da je Mars v zadnjem času začel menjati barvo. Popolnoma razločno se vidi skozi orjaški teleskop, da postajajo neke partije bolj bele in bolj črne, kakor da bi se tajali veliki kompleksi snega. Te izpremembe se popolnoma vjemajo z astronomičnim nastopom zime in poletja na Marsu. Če je to v resnici sneg, potem mora biti tudi na Marsu zračna atmosfera, a mora biti tudi voda; pogoji življenja morajo biti tankaj popolnoma podobni onim na naši zemlji. Razen tega je profesor Ryves konstatiral, da se takoimenovani kanali na Marsu v zadnjem času zelo izpreminjajo. Neke partije planeta postajajo od rjavih zelenkaste in končno zopet rjave. Zdi se, da obstoja na Marsu tudi vegetacija.

Zamišljeni pesnik. Lessing, ki je nekoč v neki gostilni pisal v svoji sobici, se je spomnil, da je okoličanom obljubil več obiskov in zato je plačal svoje kosilo in stanarino in odšel. Neki drugi gost je takoj za njim najel njegovo sobo. Lessing še ni bil pol ure od gostilne proč, ko se je domislil, da se mora vrniti, da dokonča svoj rokopis. Brez ovinkov je stopil v sobo, ki jo je novi potnik za trenutek zapustil. Vsedel se je k mizi in mirno začel pisati. Med tem pa je vstopil potnik ves začuden in ga vprašal, kaj tu dela, na kar mu v delo zamišljeni pesnik ni nič odgovoril. Tujec je stopil bližje, se mu sklonil čez rame in ga ostro vprašal: »Kdo pa ste vi?« — Lessing pa mu je odgovoril, ne da bi ga pogledal v oči: »Jaz sem evangelist Lukež, ki mu je — kot je znano — gledala čez rame volvska glava!«

Obed. K velikemu Maggidu, rabiju Dow-Beru, je prišel nekega dne bogataš po blagoslov. Tedaj ga je Maggid vprašal: »Kaj kosiš in večerjaš vsak dan?« Bogatin mu je odgovoril: »Moje prehranjevanje je zelo skromno. Edina moja dnevna jed je kruh in sol.« Tedaj pa se je Maggid razjezil in ga vprašal: »Zakaj ne ješ mesa, zakaj ne piješ zraven tudi vina, kot je navada bogatašev?« In toliko časa je silil v moža, da mu je ta obljubil, da se bo odslej hranil kot se denarnikom spodobi. Ko je odšel, so učenci svojega mojstra vprašali: »Kaj vam je toliko do tega, če ima mož za kosilo kruh in sol ali pa meso in vino?« Ta pa je odvrnil: »Če bi kosilo tega bogatina obstojalo iz mesa in vina, bi ta razumel, da mora revežem dati vsaj kruha in soli; če pa se celo sam hrani s kruhom in soljo — potem bo mislil, da bednemu zadostuje — kamenje!«

VSAKEGA ČLANA DOLŽNOST JE, DA PODPIRA DELO ORGANIZACIJE!

ZATO IZPOLNITE VSI DO ZADNJEGA POPISNICE!

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Podružnica Ptuj. Žal, da vsi tisti dopisi, ki jih omenjate v svojem pismu št. 169 niso prispeli k nam. Ker v takem slučaju, če bi jih prejeli, bi jih gotovo tudi priobčili — ako, seveda, bi bili primerni za priobčitev. Mnogi dopisi, ki jih dobivamo od vseh strani, niso namreč sposobni za tisk, pa če jih še tako popravljamo in če se še tako zamerimo. Glede podlistka pa je stvar pač taka, da vsem človek nikdar ne ugodi. Mnogi naročniki si žele podlistke in hvalijo tudi sedanjega. Dosedaj ste Vi edini, ki ga graja. Dobro bi pa bilo, da bi vsi naročniki »Vojnega Invalida« in podružnice javile svoje želje in grajo, kar jim v listu ne ugaja in kaj si želijo, da bi bilo. Tako bomo lahko list izpolnjevali. Tudi glede točnega plačevanja naročnine bi bilo na mestu, da bi se bolj zavzemale.

G. F. V Vaših šestih resnicah ni slaba misel. Ali iz teh misli mi nimamo časa koncipirati modrosti, zelo, zelo nam ga primanjkuje. To boste morali sami.

Odgovorni urednik: Franc Beline.
Tisk tiskarne Makso Hrovatin, Ljubljana.

Proda se:

Kompleten vrtljak na verige. Električen ventilator na 150 voltov. Dobro ohraneno moško kolo znamke »Waffenrad« najnovejšega tipa. Več se pozve pod A. V. v Kandlji 38 pri Novem mestu, ali pri uredništvu lista.